

ne tage en rent følelsesmæssig dyreværns­mæssig tilgang.

Men når man nu gerne vil prøve at finde det balancepunkt, og jeg har også et eller andet sted en fornemmelse af, at det trods alt stadig væk betyder noget i SF at have den her tolerance over for andre trossamfundets ritualer, så spørger jeg: Er det overhovedet ikke indgået i hr. Touborgs og andre SF'eres overvejelse, hvad et forbud her i landet vil betyde? Det vil betyde, at vi vil få det importeret. Vi vil få schæchtet kød importeret til Danmark for at tilfredsstille det behov, som det mosaiske troessamfundets medlemmer har her i landet. Og gør det ikke indtryk, at det muligvis vil komme fra lande, hvor man ikke har en så restriktiv bestemmelse i lov­givningen og en bekendtgørelse for, hvordan man så må foretage schæchtningen?

Altså, jeg spørger igen: Kan man ikke i SF – for det er ret begavede folk, vi her har med at gøre, og jeg går ud fra, at man så spørger sig, hvad konsekvensen af ens handlinger er, altså prøver at tænke det igennem – kan man ikke derigennem også finde en begrundelse, når jeg nu forstod, at hr. Touborg anerkendte den regulering, der har fundet sted her i landet de se­neste år i forhold til at varetage de dyreværns­mæssige hensyn?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har bekræftet det, som fru Margrete Auken sagde. Og så vil jeg gerne svare ministeren. Ministeren siger: »Når der nu er tale om en handling, der er dyreværns­mæssigt forsvarlig«. Jamen det er jo netop dér, at sagens kerne er. Det mener vi ikke der er tale om.

Vi mener faktisk ikke, der er tale om en dyreværns­mæssigt forsvarlig handling. Og når jeg roste regeringen, så var det jo naturligvis, fordi regeringen har været stærkt medvirkende til, at vi har fået bragt antallet af dyr, der er slagtet uden forudgående bedøvelse, væsentligt ned. Og det kvitterede jeg for, og det synes jeg er godt og et skridt i den rigtige retning.

Men vi mener bare, at det er ikke dyreværns­mæssigt forsvarligt, og derfor skal vi også have den sidste ende med, mener vi efter en nøje overvejelser af, hvad der er af mindretal og mindretalsbeskyttelse i den her sag.

Så det har absolut været efter nøje overvejelse, at vi har gjort det her. Og det betyder noget for os med beskyttelsen af mindretal.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der har været store overvejelser, i hvert fald hos mig personligt. Jeg har nære venner, som er medlemmer af det mosaiske troessamfund, og jeg har bestemt været optaget af at tænke den her sag godt igennem.

Vort samfund udvikler sig, der sker noget hele tiden, vi ændrer vores love. Det skal alle danske borgere være med i, og der er ikke særregler – det tror jeg heller ikke sådan set at justitsministeren mener der bør være – hvor vi pludselig gør nogle mindre kompetente til at tage del i den drøftelse, vi har med hinanden om, hvad der er i orden.

Og noget af det, jeg ser frem til også i sam­talerne med venner, jeg har i det mosaiske troessamfund, er de religionssamtaler, jeg også mener der må være i det her. Den meget vigtige pointe i Det Gamle Testamente, som hedder, at dyret skal have haft det godt – det er en meget smuk ting – har jeg haft svært ved. Og der synes jeg, vi skylder at snakke på jævn fod med hinanden. Jeg har haft svært ved at forstå, at det så skulle indebære at støtte dyrplageri, når man tværtimod sagde: Nej, vi satser den anden vej, vi følger med hinanden.

Og jeg tror, justitsministeren selv ville føle, det var en skrækkelig tanke, hvis vi plukkede en gruppe ud og sagde: De er ikke store og stærke nok til at være med i vores fælles sam­tale om, hvordan vores samfund skal udvikle sig.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, det, jeg gerne ville høre fra hr. Touborg, var det næste led i argumentationskæden: Hvad nu, hvis vi så gennemførte et forbud her i landet? Hvad ville så konsekvensen være? Tror hr. Touborg ikke, konsekvensen ville være, at så ville vi få import af schæchtet kød fra de andre europæiske lande, hvor det er fuldt tilladt? Og kunne man så ikke komme i en situation, hvor denne import ville være kød fra slagtinger efter jødisk ritus, hvor man ikke havde stillet de her dyreværns­mæssige krav om, at der skal være denne her boks, at de skal være let fikse­ret, og der skal skydes med en bolt­pistol umid­delbart efter? Kunne man ikke risikere det?

Og hvad er det så, hr. Touborg opnår med sit forbud? Det er jo ikke dyreværn så. Derfor har regeringen valgt at gå den vej at skabe dyrevæl­færd inden for de rammer, der gør, at vi også